

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2266/2023
13.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Лазар Ћендић, адвокат из ..., против туженог Универзитетског клиничног центра Србија, из Београда, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 343/23 од 03.02.2023. године, у седници одржаној 13.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 343/23 од 03.02.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 343/23 од 03.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2638/21 од 18.10.2022. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе учињено поднеском тужиле од 25.08.2021. године. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле па је обавезан тужени да тужиљи исплати на име разлике између минималне зараде и исплаћене плате за стандардни учинак и време проведено на раду за период од маја 2018. године до децембра 2018. године новчане износе, у вредности и са каматом, као у њеном садржају. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име неисплаћене накнаде за исхрану у току рада за период од маја 2018. године до марта 2021. године исплати новчане износе, у вредности и са каматом, као у њеном садржају. Ставом четвртим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да јој на име неисплаћене накнаде за регрес за коришћење годишњег одмора за период од маја 2018. године до марта 2021. године исплати новчане износе, у вредности и са каматом, као у њеном садржају. Ставом петим изреке, одбијен је, као неоснован предлог тужене да се Република Србија, Министарство финансија, Републички фонд за здравствено осигурање позове у својству умешача на страни туженог. Ставом шестим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове

парничног поступка у износу од 79.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана наступања услова за извршење до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 343/23 од 03.02.2023. године, ставом првим изреке, одбијене су, као неосноване, жалбе тужиле и туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Тужиле је поднела одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, не постоји потреба новог тумачења права, као ни неуједначена судска пракса. Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је исплата разлике између минималне зараде и исплаћене плате. О овом праву тужиле судови су одлучили уз примену одредаба члана 111. Закона о раду (о праву на минималну зарadu која припада свим запосленима без обзира на то ко је њихов послодавац, као законски минимум којим се обезбеђује заштита и задовољавају егзистенцијалне и социјалне потребе), које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда у предметима у којима је одлучивано о тужбеним захтевима са истим или сличним чињеничним стањем и правним основном. Поред тога, тужена није уз ревизију доставила пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања. Разлози ревизије се делом односе на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити. Наводима ревизије којима се указује на налаз и мишљење судског вештака, заправо се оспорава оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање, што не представља дозвољен ревизијски разлог сходно члану 407. став 2. ЗПП.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде трошкова за исхрану у току рада и за регрес за коришћење годишњег одмора поднета је 05.04.2021. године, а поднеском од 25.08.2021. године тужба је преиначена истицањем (уз постојеће захтеве) и захтева за исплату разлике између минималне зараде и исплаћене плате. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 6.649,46 динара, а што према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, представља износ испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази имовински цензус за дозвољеност ревизије, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужене недозвољена, у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић